

ROZSTRZYGNIĘCIE NADZORCZE

Na podstawie art. 91 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (tekst jedn.: Dz. U. z 2015 r., poz. 1515) oraz z art. 28 ust. 1 ustawy z dnia 27 marca 2003r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (tekst jedn.: Dz. U. z 2015 r. poz. 199 ze zm.)

stwierdzam nieważność

uchwały Nr 124/XV/2015 Rady Miejskiej w Kłobucku z dnia 17 listopada 2015 r. w sprawie *miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego terenu miejscowości Łobodno – etap I*, w części zawartej w:

- §14 pkt 3 lit. c o treści: „zakaz lokalizacji przydomowych oczyszczalni ścieków”,
- § 7 pkt 5 w zakresie: „oraz obszaru najwyższej ochrony wód podziemnych (ONO)”.

Uzasadnienie

Rada Miejska w Kłobucku podjęła w dniu 17 listopada 2015 r. uchwałę Nr 124/XV/2015 w sprawie *miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego terenu miejscowości Łobodno – etap I* po stwierdzeniu, iż powyższy plan nie narusza ustaleń *Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Kłobuck*, przyjętego uchwałą Nr 52/IX/2015 Rady Miejskiej w Kłobucku z dnia 29 kwietnia 2015 r.

Stosownie do przepisu art. 20 ust. 2 wspomnianej ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, zwanej dalej ustawą, Burmistrz Kłobucka przekazał w dniu 26 listopada 2015 r. organowi nadzoru wymienioną na wstępie uchwałę wraz z załącznikami i dokumentacją prac planistycznych w celu zbadania zgodności powyższej uchwały z przepisami prawa.

W toku badania legalności uchwały Nr 124/XV/2015 pod względem jej zgodności z prawem organ nadzoru stwierdził, że przedmiotowa uchwała została podjęta z naruszeniem zasad sporządzania planu miejscowego, wymienionych w art. 15 ustawy.

Ustalając regulacje zawarte w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego, rada gminy związana jest bowiem postanowieniami art. 15 ustawy, co oznacza, iż obligatoryjnie wprowadza do planu zapisy wymienione w art. 15 ust. 2 ustawy oraz, że samodzielnie może określać treść regulacji objętej planem miejscowym wyłącznie w granicach upoważnienia zawartego w art. 15 ust. 3 ustawy.

Pismem z dnia 11 listopada 2015 r. tut. organ nadzoru wszczął postępowanie nadzorcze oraz poinformował gminę o możliwości złożenia wyjaśnień. Pismem z dnia 18 grudnia 2015 r. o znakach GPN.6722.02.2013, GPN.KW.2093.15 Burmistrz Kłobucka złożył wyjaśnienia odnoszące się do stwierdzonych przez organ nadzoru nieprawidłowości. Organ nadzoru, po powtórным przeanalizowaniu legalności przedmiotowej uchwały z uwzględnieniem wyjaśnień gminy, podtrzymał swoje wcześniejsze stanowisko w tej sprawie.

W opinii tut. organu nadzoru Rada Miejska w Kłobucku podjęła uchwałę Nr 124/XV/2015 z istotnym naruszeniem: art. 15 ust. 2 pkt 10 oraz art.20 ust. 1 ustawy, a także § 4 pkt 9 rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 26 sierpnia 2003r. w sprawie *wybranego zakresu projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego* (Dz. U. z 2003 r., Nr 164, poz. 1587), zwanego dalej rozporządzeniem oraz z naruszeniem art. 5 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 13 września 1996 r. o *utrzymaniu czystości i porządku w gminach* (tekst jedn.: Dz. U. z 2012 r., poz.391).

Kwestionowane przez tut. organ nadzoru ustalenie §14 pkt 3 lit. c tekstu planu, dotyczące zakazu lokalizacji przydomowych oczyszczalni ścieków, jest zasadne w tym planie wyłącznie na terenach ochrony pośredniej ujęcia Łobodno, które zajmują znaczną część obszaru objętego planem miejscowym

zatwierdzonym uchwałą Nr 124/XV/2015. Powyższy zakaz jest jednym z wielu zakazów wprowadzonych w strefach ochronnych ustanowionych rozporządzeniem Dyrektora RZGW w Poznaniu z dnia 10 września 2008 roku w sprawie ustanowienia strefy ochrony pośredniej ujęcia wody podziemnej Łobodno, zmienionym rozporządzeniem Dyrektora RZGW w Poznaniu z dnia 18 marca 2010 roku zmieniającym rozporządzenie w sprawie ustanowienia strefy ochronnej ujęcia wody w Łobodnie oraz w sprawie zniesienia strefy ochronnej ujęcia wód podziemnych Łobodno położonego na terenie gmin Kłobuck i Miedzno, złożonego ze studni nr: 2, 3, 7, 8, 10, ustanowionej decyzją Wojewody Częstochowskiego z dnia 15 grudnia 1997 roku.

Nakazy, zakazy i ograniczenia obowiązujące przy zagospodarowaniu terenów położonych w zasięgu stref ochrony bezpośredniej i pośredniej A i B ujęcia wody podziemnej Łobodno, wynikające z powyższych przepisów, w tym zakaz lokalizacji przydomowych oczyszczalni ścieków, znalazły odzwierciedlenie w ustaleniach § 10 uchwały, natomiast uregulowanie zawarte w § 14 pkt 3 lit. c tekstu planu o treści „zakaz lokalizacji przydomowych oczyszczalni ścieków” odnosi się do całego obszaru objętego planem miejscowym, również do terenów zabudowy mieszkaniowej i usługowej zlokalizowanych poza zasięgiem stref ochronnych ujęcia, co narusza przepis art. 5 ust. 1 pkt 2 ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach. Przepis ten zobowiązuje właścicieli do przyłączenia nieruchomości do istniejącej sieci kanalizacyjnej lub, w przypadku gdy budowa sieci kanalizacyjnej jest technicznie lub ekonomicznie nieuzasadniona, do wyposażenia nieruchomości w zbiornik bezodpływowy nieczystości ciekłych lub w przydomową oczyszczalnię ścieków bytowych, spełniających wymagania określone w przepisach odrębnych. Przyłączenie nieruchomości do sieci kanalizacyjnej nie jest obowiązkowe, jeżeli nieruchomość jest wyposażona w przydomową oczyszczalnię ścieków spełniającą wymagania określone w przepisach odrębnych.

Prawodawca gminy, zamieszczając w uchwale w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego przepis § 14 pkt 3 lit. c odnoszący się również do terenów zlokalizowanych poza obszarem strefy ochrony pośredniej ujęcia wody Łobodno, uniemożliwił właścicielom nieruchomości zlokalizowanych na tych terenach wybudowanie przydomowych oczyszczalni ścieków, zagwarantowane przepisem art. 5 ust. 1 pkt 2 ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach.

Przywołaną wykładnię przepisu art. 5 ust. 1 pkt 2 ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach należy uznać za ugruntowaną w orzecznictwie sądów administracyjnych (por. wyroki WSA w Gdańsku z dnia 14 kwietnia 2012 r. sygn. akt II SA/Gd 49/10, LEX nr 619901; WSA w Kielcach z dnia 29 października 2008 r. sygn. akt II SA/Ke 440/08, LEX nr 511455; WSA w Łodzi z dnia 9 marca 2012 r. sygn. akt II SA/Łd 75/12, WSA we Wrocławiu z dnia 7 marca 2012 r. sygn. akt II SA/Wr 48/12 oraz WSA w Gliwicach z dnia 7 sierpnia 2014 r., sygn. akt II SA/GL 352/14 - wszystkie orzeczenia publikowane są na stronie internetowej www.orzeczenia.nsa.gov.pl).

Ponadto oceniając zgodność z prawem wymienionych powyżej przepisów § 14 pkt 3 lit. c uchwały Nr 124/XV/2015 warto sięgnąć do unormowania zamieszczonego w § 26 ust. 3 rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 12 kwietnia 2002 r. w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać budynki i ich usytuowanie (Dz. U. Nr 75, poz. 690 ze zm.). Przepis ten odnosi się w swojej hipotezie do podobnej sytuacji, jaka została uregulowana kwestionowanym przez tut. organ nadzoru przepisem § 14 pkt 3 lit. c uchwały. Zostały w nim jednak zawarte odmienne uregulowania, a mianowicie, iż w razie braku warunków przyłączenia sieci wodociągowej i kanalizacyjnej, działka może być wykorzystana pod zabudowę budynkami przeznaczonymi na pobyt ludzi, pod warunkiem zapewnienia możliwości korzystania z indywidualnego ujęcia wody, a także zastosowania zbiornika bezodpływowego lub przydomowej oczyszczalni ścieków. Gromadzenie lub oczyszczanie ścieków wymaga pozytywnej opinii właściwego terenowo inspektora ochrony środowiska.

Przywołane powyżej unormowania prawne pozostają w zgodzie z przepisami dyrektywy Rady Wspólnot Europejskich z dnia 21 maja 1991 r. dotyczącej oczyszczania ścieków komunalnych (Dz. U. UE L z 1991 r. Nr 135, poz. 40 ze zm.), która nałożyła na państwa członkowskie UE obowiązek oczyszczania ścieków komunalnych i przemysłowych w celu zapobiegania niekorzystnym dla środowiska naturalnego skutkom odprowadzania niedostatecznie oczyszczonych ścieków. Stosownie bowiem do art. 3 ust. 1 tej dyrektywy w przypadku, gdy ustanowienie systemu zbierania ścieków nie jest uzasadnione, jako że nie przyniosłoby korzyści dla środowiska lub powodowałoby nadmierne koszty, należy zastosować pojedyncze systemy lub inne właściwe systemy zapewniające ten sam poziom ochrony środowiska.

